

Slesvig. Hvorledes fik man da Ende paa dette affhyelige Forhold? Derved, at man hævede Toldgrændsen og nedsatte Tolden; dermed hørte Smugleriet op. Det er altsaa ikke noget Nyt, naar det af Udvalgets Fleertal er bragt i Forslag, at man skal komme den Folkeopinion, som haardnakket modsætter sig Dvafsalverilovens Udførelse, et Skridt imøde. — Naar det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (Nielsen) meente, at Udvalgets Fleertal dog selv vilde opretholde Hemmelighedsfuldheden ved sine Forslag, saa skal jeg bemærke, at det jo for det Første er beviist ved de af mig ophlyste Tal, at der ikke eksisterer nogen synderlig Hemmelighedsfuldhed i det hele Forhold; men dernæst er jo privat Virksomhed ikke det Samme som hemmelig Virksomhed. Offentlig og Privat ere modsatte Begreber; men det Private er ingenlunde altid hemmeligt; det kan være bekjendt for en meget vid Kreds, uden derfor just at være offentligt. — Man har meent, at der ved Dvafsalverilovens Ophævelse vilde opstaae stor Fare for den offentlige Sundhedspleie, derved at smitsomme Sygdomme nu vilde udbrede sig langt mere end før. Jeg har imidlertid ikke kunnet overbevise mig om, at dette Skridt vilde være saa farligt, som mange ærede Medlemmer have paastaet. For det Første har Udvalgets Fleertal jo taget Hensyn til de smitsomme Sygdomme i sine Forslag, og dernæst maa jeg ophylse, at der eksisterer andre meget alvorlige Lovbestemmelser angaaende saadanne Sygdommes Opdagelse, Behandling og Indskrænkning, at det saaledes f. Ex. er paalagt alle Huusfædre, endogsaa under Straf af 8 Dages Fængsel indtil 3 Maaneders Forbedringshuus, at angive Smaakopper for Præsten eller Lægen, og at det dernæst er paalagt foruden Lægerne ogsaa Præsterne og Degnene at have Tilsyn med smitsomme Sygdomme, hvilket f. Ex. gjælder om Blodgang og Sprinkler og ligeledes om andre Sygdomme, som Smaakopper o. s. v. Ogsaa forsaavidt syphilitiske Sygdomme angaaer, hvorom der blev talt ved Sagens første Behandling, eksisterer der en Række af Cancelliskrivelser, der indskræmpe alle Dyrigheder at paa se paa deres Udbredelse.

Jeg troer, at man altsaa ikke i Virkeligheden har nogen Fare at befrygte i den nævnte

Retning. Jeg skal meget gjerne indrømme, at det er meget vanskeligt at paatage sig Ansvar for, at Dvafsalvernes Antal ikke vil kunne tiltage ved en Frigivelse af Dvafsalveriet. Jeg troer nu vel ikke, at det vil have synderlig Indflydelse paa Antallet af Dvafsalverne, enten man beholder en Straf, som man dog i meget ringe Grad bringer i Udøvelse, eller man siger, at man ikke vil straffe dem. Jeg troer, at der overalt, hvor der findes Søgning for Dvafsalveren, ogsaa vil opstaae saadanne, at der, overalt, hvor Oplysningen er saa ringe eller Folk saa lettroende, at de have Tillid til Dvafsalverne, ogsaa altid vil komme saadanne frem, og det enten der eksisterer en Straf derfor, eller denne tages bort. Men lad det imidlertid gjælde, at deres Antal kan ventes at ville tiltage noget ved Dvafsalveriets Frigivelse, saa kan jeg alligevel ikke indrømme, at en Lov herom vilde være farlig for den offentlige Sundhed, eller at den vilde gjøre en fornuftig Ordning i saa Henseende umulig. Jeg troer, at den tværtimod virkelig vilde drive til at sætte nogle af de Foranstaltninger i Værk, som jeg for mit Bedkommende længe har ventet at see fremkomme fra den høitagtede Regjerings Side, og hvoraf den anden Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) nævnte en, nemlig at der i selve Regjeringen eller i dens umiddelbare Nærhed, i Justitsministeriet, bør være et lægekundigt Medlem, som paa sit Ansvar fører Tilsyn med Landets Sundhedsvesen. Der er andre Foranstaltninger, som jeg troer ligeledes ere meget paatrængende, og som maaskee ogsaa vilde faae et Stød fremad, hvis man gik ind paa det forelagte Lovudkast, f. Ex. at der foranstaltes et virkelig lægekundigt Tilsyn paa Landet. De Herrer ville af de offentlige Blade have seet et Exempel paa, med hvilken uforvarselig Ligegyldighed disse Tilgik nu afholdes, endogsaa lige udenfor Kjøbenhavns Porte. Fremdeles vilde Lovudkastets Vedtagelse maaskee give et Stød til, at vi fik Handelen med Lægemidler bragt i en bedre Orden og herved den Fare afsendt, som nu eksisterer, hvad enten man straffer Dvafsalveri eller ikke, idet farlige Giftstoffer kunne erholdes udelevede uden Recept. Fremdeles vilde Lovudkastets Vedtagelse maaskee hurtigere fremkalde en For-